

A év

Testvéreim! Köszöntelek Benneteket Jézus Lakomáján: Béke Veletek!

A mai Üzenet a királyi menyegzőről szól, imígyen: „Gyertek a menyegzőre!” Örömmel látlak Benneteket ennek a menyegzőnek földi utánzatán, Jézus szeretetlakomáján.

Valami tiszta ruháról is szól a történet, hát nézzünk gyorsan a tükörbe és szedjük rendbe magunkat... Szeressen minket a mi Istenünk és segítsen bejutnunk az Ő asztalához.

Ének: Kyrie... Gloria...

Imádkozzunk! Istenünk, aki feltehetően a boldogságra teremtettél minket, és mi kergetjük is a boldogság kék madarát, add, hogy hinni tudjunk örök vágyunk beteljesülésében Nálad, aki élsz és szeretsz örökkön örökké.

Evangelium Máté könyvéből (22, 1-14)

Ezután Jézus újra beszélni kezdett, és ismét példabeszédekben szólt hozzájuk: „Hasonló a mennyek országa egy királyhoz, aki menyegzőt készített fiának. Elküldte szolgálait, hogy hívják el a meghívottakat a menyegzőre, de azok nem akartak eljönni. Ekkor más szolgálakat küldött ezekkel a szavakkal: „Mondjátok meg a meghívottaknak: Íme, a lakomát elkészítettem, ökreimet és hizlalt állataimat levágtam, minden készen van. Jöjjetek a menyegzőre. De azok nem törődtek velem. Elmentek, egyik a földjére, a másik az üzlete után, a többiek pedig megragadták a szolgálait, gyalázatokkal illették és megölték. Haragra gerjedt erre a király, s elküldte hadseregét. A gyilkosokat elpusztította, a városukat pedig felégette. Azután azt mondta a szolgálainak: „A menyegző ugyan kész, de a meghívottak nem voltak rá méltók. Menjetek hát ki a bekötő utakra, s akit csak találtok, hívjátok a menyegzőre.” A szolgálak kimentek az utakra és összegyűjtöttek mindenkit, akit csak találtak, gonoszokat és jókat egyaránt, s a menyegzős ház megtelt vendégekkel. Amikor a király bement, hogy megnézzé az asztalnál ülőket, észrevett ott egy embert, aki nem volt menyegzős ruhába öltözve. Azt mondta neki: „Barátom, hogyan jöttél be ide menyegzős ruha nélkül?” Az nem szólt semmit. Erre a király azt mondta a felszolgálóknak: „Kötözzétek meg kezét-lábát és dobjátok ki őt a külső sötétségre. Lesz majd ott sírás és fogcsikorgatás! Mert sokan vannak a meghívottak, de kevesen a választottak.”

A „szívtelen szolga” történeténél említettem, hogy az evangélium két példabeszédben is hasonlítja az Isten országát egy királyhoz. Ez a második történet, a „királyi menyegző”, ami még borzalmasabb, mint az előbbi. Mielőtt a lényegre térnénk, hadd szóljak előbb a „tolmácsokról”, és a szövegváltozataikról.

I. Szövegváltozatok

A menyegzős történetről két kanonikus szerző, Máté és Lukács, és ezen kívül egy apokrif író, magát Tamás apostolnak nevező személy is írt. Mindegyik a maga módján.

1) Máté

Tudjuk, hogy zsidó volt, és vámos. Az ő szövegváltozatán ott vannak az ő személyiségjegyei és kora szellemiségének vonásai. A tizenegymillió talentumos Úristen csak neki juthatott eszébe, hiszen a pénzváltás volt a foglalkozása.

A mai történetben pedig az Istent még mindig Jahwenak gondolja (Jézus mellett is), vagyis olyan királynak, aki haragjában „kivezényli hadseregét és a gyilkosokat felkoncolja, városukat fölégeti”. A menyegzős ruha nélkül lévő vendéget pedig „megkötözteti, kidobolja a külső sötétségre, ahol sírás és fogcsikorgatás lesz a része”.

Ez tehát Máté hangja, nem a Jézusé.

2) Lukács

Tudjuk, hogy görög származású, művelt római volt, és orvos. Az ő szövegváltozatában nem a király szerepel, nem a hadsereg és nem a smaszerek, hanem „egy ember”, a „házigazda”, a „házura”. A szolgák a római etikett szerint hívogatnak és a meghívottak is udvarias formában kérik kimentésüket.

A házigazda haragja is az irgalmas orvos lelkületétől áthatott, hisz a „város tereire és utcáira küldi szolgáját, hogy szedje össze a koldusokat, bénákat, vakokat és sántákat”. A háziúr második fordulóra „az országutakra és a sövények mentére küldi szolgáját, hogy megteljen a háza”.

Ez már inkább Jézus hangja, de Lukács szinkronizálásában.

3) Tamás

Valaki (ismeretlen) Tamás apostolként ír evangéliumot (mint G.A. „András evangéliuma”), kopt nyelven, a 3. vagy 4. században. Az írás tulajdonképpen 114 Jézusmondás. Forrása Lukács evangéliuma és egyéb források. A történetben a három visszautasító mellé még egy negyediket is betold. A zárómondata ez: „A vásárlók és kereskedők nem fognak bemenni az Atya ebédlőjébe”.

Tomás evangéliumát nem kanonizálták.

II. Az üzenet

Valószínű, hogy ha a Jézusüzenetről leszedjük a köretet és csak a lényegét keressük, még akkor is csak mindegyikünk a maga felfogásával tudja tálalni. Evangéliumírásra nem vállalkozom, csupán kommentálom az üzenetet, persze a magam módján.

Az Isten, a végtelenül szerető Isten a maga világába hív minket, melyet Jézus egy menyegzőhöz hasonlít. Aki elfogadja a meghívást, élvezni fogja az ő boldogságát. Már a Földön is, és beteljesült módon azon túl is. Akiknek fontosabb az evilág, és visszautasítják a Szeretetisten meghívóját, azok kimaradnak a lakomából.

Testvéreim! Az Isten országa a szeretet közössége! Emlékeztek micsoda euforikus öröm töltött el minket erre a felismerésre? Hogyan mondtunk igent a meghívásra? Arra gondoltunk, hogy ha a világ, vagy éppen a főpapok és írástudók semmibe veszik is a meghívást és visszaküldik is a meghívót, akkor mi laikusok foglaljuk el a helyüket, és holnapra megforgatjuk az egész világot. Úgy gondoltuk, hogy ha igent mondunk az Isten Országára és tovább adjuk a meghívót, a végén minden rendbejön, az emberek szeretni fogják egymást, többé nem lesz háború, és megújul a világ.

Csak hogy hamarosan megtapasztaltuk, hogy elkötelezettségünk sok lemondást követel és sok kockázattal jár. Az örömezenetet nem fogadják örvendező hittel, sőt támadással és üldözéssel kell szembenéznünk. Igaz, megharcoltuk a magunk harcát, és közben még boldogok is maradtunk. De közben változott a világ, mely szabadságot és jólétet kínált. A földi jólét és szabadság minket is megkísértett. A sikertelenség pedig elkedvetlenített.

De nem adtuk fel! Ezt látnunk kell! Gondoljunk vissza, ki-ki a tíz, húsz, harminc, negyven talán ötven évre, a rendszeres találkozóinkra, családi, kiscsoportos, nagyközösségi találkozókra. És az ilyen jézusi szeretetlakomákra, amelyen most is itt vagyunk. Arra a sok öröme, ami ért bennünket és boldog mosollyal az arcunkon ünnepeltünk. Mint ezen a héten is, mikor egy napon két kis unoka is született a jelenlévő nagyszülőknek.

És ne szégyelljük mindazt az áldozattal is járó jót, amit a szeretet jegyében tettünk, a családkban, a kis és nagycsaládban, sőt a harmadik világban, a hazai rászorulóknak közt, és az egyéni karitással. És a mindennapokban! Ha volt és van is nehézség, baj, sőt szeretetlenség is köztünk, de hittünk és éltünk. Mert nem adtuk föl!

--- Testvéreim! Újabb háború tört ki a napokban, és a szomszédokban ma is folyik a vér. Nem tudjuk mi vár ránk, de ha szeretjük egymást, éltet minket a tudat, hogy nem vagyunk egyedül. És annak a tudata, hogy a meghívót nem utasítjuk el soha!

*[Kovács László elmélkedése elhangzott 2023. október 15-én
a Bokorportán, online csatlakozási lehetőséggel]*